RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 216.853 van 15 december 2011
in de zaak A. 189.494/VII-37.248.

In zake : Francis DESCAMPS
wonende te 8460 Westkerke (Oudenburg)
Brugsesteenweg 12
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 augustus 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 26 juni 2008 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg van 15 juli 1996, houdende het verlenen van de vergunning aan Ivan Capelle voor het exploiteren van een garage-carrosseriewerkplaats, gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke, zonder voorwerp worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 210.075 van 23 december 2010 worden de debatten heropend, wordt de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Francis Descamps, die verschijnt in persoon, en adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 15 juli 1996 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg aan Ivan Capelle een milieuvergunning voor het exploiteren van een garage-carrosseriewerkplaats, gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke.

3.2. Na beroep van meerdere buurtbewoners, waaronder de verzoeker, neemt de deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 5 december 1996 een besluit waarbij deze milieuvergunning wordt bevestigd, mits het opleggen van een aantal bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarden.

3.3. Dit besluit wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 113.574 van 12 december 2002.

3.4. Ingevolge dit arrest wordt de beroepsprocedure hernomen. In eerste instantie verleent de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde milieuvergunning voor een termijn van één jaar op proef. Op 18 maart 2004 beslist zij de proefvergunning om te zetten in een definitieve vergunning voor een termijn van twintig jaar.

3.5. De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 178.910 van 24 januari 2008 deze definitieve vergunning.

3.6. De deputatie van de provincie West-Vlaanderen herneemt de beroepsprocedure tegen de oorspronkelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

3.7. Met het thans bestreden besluit worden de beroepen tegen de in eerste aanleg genomen beslissing van 15 juli 1996 zonder voorwerp verklaard om reden dat "het geheel van de uitbating op vandaag enkel melding(s)plichtig klasse 3 is".

IV.Ontvankelijkheid

Ambtshalve exceptie

4. In het verzoekschrift wordt het volgende gesteld:

> "dat de garage misschien wel beantwoordt aan alle rubrieken 15.5. Vlarem I, misschien aan de definitie 'standaardgarages en -carrosseriebedrijven', maar dat dit geen voldoend degelijk argument is om te stellen dat de beroepen zonder voorwerp zijn, zonder ook degelijk na te gaan of de voorwaarden toegepast worden, of er geen overmatige hinder bestaat en of het gemeentelijk beleid misbruikelijk is of niet".

Hiermee geeft de verzoeker aan dat hij niet de principiële indeling van de betrokken exploitatie als een inrichting van klasse 3 betwist, maar enkel de voorwaarden van de uitbating.

De uitwijdingen waarmee de verzoeker in de laatste memorie wil aantonen dat de betrokken inrichting toch tot klasse 2 behoort, staan haaks op het in het verzoekschrift ingenomen standpunt, en geven aan zijn betoog een nieuwe wending, die niet ontvankelijk is.

5. Artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning luidt als volgt:

> "§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse exploiteren of veranderen.
> § 2. Niemand mag, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort tot de derde klasse, exploiteren of veranderen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de melding dient te geschieden".

De artikelen 2 tot 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna :Vlarem I) luiden als volgt:

> "Artikel 2.
> § 1. Niemand mag, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse exploiteren of veranderen.
> § 2. De in paragraaf 1 bedoelde melding dient te gebeuren door middel van een meldingsformulier, waarvan het model is vastgesteld in bijlage 3 bij onderhavig besluit, dat bij ter post aangetekende zending of bij afgifte tegen ontvangstbewijs wordt overgemaakt aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de percelen zijn gelegen waarop de exploitatie of verandering van de inrichting gebeurt of gepland is. Indien de inrichting zich over het grondgebied van meer dan één gemeente uitstrekt, dient de melding op voormelde wijze te gebeuren aan elk van de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten waarin percelen zijn gelegen waarop de exploitatie of de verandering van de inrichting gebeurt of gepland is, voor de respectieve gedeelten van de inrichting gelegen op hun ambtsgebied.
> § 3. De melding dient volgende gegevens te bevatten:

(...)

§ 5. In afwijking van § 2 en § 3 gelden voor de meldingen met betrekking tot de in de derde klasse ingedeelde inrichtingen die samen met inrichtingen van eerste of tweede klasse een milieutechnische eenheid als bedoeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM vormen, de volgende bepalingen:

1° wanneer de ingedeelde inrichtingen, ingedeeld in de derde klasse, worden opgenomen in de vergunningsaanvraag of in de mededeling van verandering die overeenkomstig artikel 5, 6, 6bis en 6ter wordt ingediend bij de bevoegde overheid, geldt de vergunningsaanvraag of de mededeling als melding van deze derde klasse-inrichtingen;

2° in de overige gevallen moet de melding gebeuren overeenkomstig § 2 en § 3 met dien verstande dat ze in dit geval moet worden ingediend bij de overheid die in eerste aanleg bevoegd is voor de vergunningsplichtige inrichting (en) die samen met de gemelde derde klasse-inrichting(en) een milieutechnische eenheid als bedoeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM vormen.

Artikel 3.

De exploitant van een niet als hinderlijk ingedeelde inrichting die na haar inbedrijfstelling meldingsplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, is verplicht hiervan binnen de zes maanden na het van kracht worden van die aanvulling of wijziging de melding te doen overeenkomstig het bepaalde in artikel 2.

Artikel 4.

§ 1. Het bevoegde college van burgemeester en schepenen neemt akte van de meldingen, bedoeld in artikel 2 en 3, met uitzondering van deze bedoeld in artikel 2, § 5, 1° en 2°.

(...)

§ 2. De overheid die in eerste aanleg bevoegd is voor de vergunningsplichtige inrichting(en) die samen met de gemelde derdeklasse-inrichting(en) een milieutechnische eenheid als bedoeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM vormen, neemt akte van de meldingen, bedoeld in artikel 2, § 5, 1° en 2°.

Deze akteneming wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 35, 5° wanneer het gaat om een akteneming door de bestendige deputatie van de provincie respectievelijk overeenkomstig artikel 36, 5° wanneer het gaat om een aktename door het college van burgemeester en schepenen.

(...)

§ 3. De exploitatie of verandering van een inrichting, zoals bedoeld in artikel 2, mag worden aangevat de dag na de datum dat de melding met alle vereiste gegevens conform artikel 2 werd gedaan op voorwaarde dat voldaan is aan het algemene inplantingsvoorschrift voor inrichtingen van derde klasse, vastgesteld in het artikel 4.1.1.1 van titel II van het VLAREM.

§ 4. De exploitatie van een inrichting, zoals bedoeld in artikel 3, mag worden voortgezet voorzover de melding met alle vereiste gegevens conform artikel 2 werd gedaan binnen de termijn, bedoeld in artikel 3".

6. Uit de geciteerde bepalingen blijkt dat inrichtingen van de derde klasse in beginsel niet kunnen worden verboden en dat de bevoegde overheid de melding van een inrichting die tot de derde klasse behoort, ook wanneer zij een milieutechnische eenheid vormt met een inrichting die tot de eerste of tweede klasse behoort, niet kan weigeren. Zij heeft derhalve op dat vlak een gebonden bevoegdheid.

7. Sinds de inwerkingtreding van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter invoeging van integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven en standaardhoutbewerkingsbedrijven, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 28 december 2006, worden standaardgarages en carrosseriebedrijven als klasse 3-inrichtingen beschouwd en zijn deze dus niet langer vergunningsplichtig. Daarvoor moeten zij beantwoorden aan de definitie van een standaardgarage, zoals die is opgenomen in rubriek 15.5 van bijlage 1 bij Vlarem I.

8. In het bestreden besluit geeft de verwerende partij aan waarom zij van oordeel is dat de bestreden inrichting als een dergelijke standaardgarage moet worden beschouwd. De verzoeker slaagt er niet in om met concrete argumenten het tegendeel aannemelijk te maken. De verzoeker heeft het er immers voornamelijk -en zo ook in zijn laatste memorie- over dat de bestreden garage heel wat hinder veroorzaakt en niet voldoet aan de algemene en sectorale milieuvergunningsvoorwaarden, zoals die onder meer zijn omschreven in de artikelen 4.1.1.1 en 5bis.15.5.4.4.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna :Vlarem II), doch zulks is te dezen irrelevant. De vraag of de exploitant zich houdt aan de algemene en sectorale milieuvergunningsvoorwaarden, waaronder het inplantingsvoorschrift vastgesteld in artikel 4.1.1.1 van Vlarem II, is

immers een aangelegenheid waarover de toezichthoudende overheid en desgevallend de bevoegde rechters zich zullen moeten buigen. De beschouwingen in de laatste memorie dat één en ander onredelijk en onbillijk zou zijn, komen neer op opportuniteits- en niet op wettigheidskritiek.

9. De kritiek die de verzoeker in zijn laatste memorie nog als nieuw middel aanvoert, namelijk dat het bestreden besluit niet op regelmatige wijze werd bekendgemaakt, is onontvankelijk, vermits zulks in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker meent niet de openbare orde raakt, en vermits evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat een dergelijke grief nu pas zou kunnen worden aangevoerd.

10. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang.

Te dezen heeft de verzoeker geen belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, nu de beslissing niet anders had kunnen zijn zonder de beweerde schending van de aangevoerde middelen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien december tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**